

Arrest

nr. 289 002 van 16 mei 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 31 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 april 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. RICHIR en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart over de Angolese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op [... 1973] in Calandula, gelegen in de provincie Malanje. Wanneer u 18 à 19 jaar oud bent, ontdekt u uw gevoelens voor zowel mannen als vrouwen en aldus biseksueel te zijn. Aanvankelijk verstopt u dit, maar uw houding, kleding en manier van spreken wekken al snel vermoedens op bij zowel uw familie als de mensen van uw dorp en de dorpen daaromheen. Op 22/23 – jarige leeftijd begint u een homoseksuele relatie met J. M.. Gedurende die relatie wordt u door uw vader en broer betrappt wanneer jullie het bed met elkaar delen. Vermoedens veranderen in zekerheid. U ervaart verbale agressie daar personen u “panini/palina” noemen. U wordt vanwege de samenleving gediscrimineerd op vlak van werk, onderwijs en gezondheidszorg. Door uw familie wordt u buitengesloten en bovendien gedwongen een vasectomie te ondergaan. Laatstgenoemde

merkt u naar aanleiding van fysieke agressie door onbekenden. U loopt een letsel op aan uw been dat u moet laten verzorgen in het ziekenhuis. Gedurende uw afspraak ziet de behandelende arts ook een tweede afspraak op uw planning staan, een vasectomie. Uit angst verlaat u Angola in oktober 2004 met behulp van uw behandelende arts. U verzoekt vervolgens de Zweedse asielinstanties om internationale bescherming, hetgeen u uiteindelijk wordt geweigerd. In december 2016 wordt u door de Zweedse overheid gerepatriëerd naar Angola. U komt terug in Angola en verblijft er een tijdje in Malanje. Vervolgens gaat u op zoek naar S. B., een vriend die in Uige woont. Uw zoektocht is tevergeefs waarop u terugkeert naar Luanda en ditmaal zelfstandig een kleine kamer huurt in Rocha Pinto. Met behulp van meneer M., een geloofsbroeder van iemand die u leerde kennen op de Portugese ambassade, verlaat u Angola opnieuw op 4 of 6 november 2017 omwille van dezelfde redenen. Na een tussenstop in Zweden verzoekt u de Finse asielinstanties om internationale bescherming. Na een weigering van het vluchtelingenstatuut aldaar reist u door naar België, waar u aankomt op 12 november 2020 en de Belgische asielinstanties op 26 november 2020 om internationale bescherming verzoekt.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u gedurende het interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (Verder: DVZ) op 08 december 2020 een kopie van uw Angolees paspoort, geldig van 03 januari 2017 tot 03 januari 2020 neer, samen met een kopie van uw Portugees visum en uw laissez-passer, geldig van 02 december 2016 tot 02 januari 2017. Daar bovenop legt u een kopie van de geboorteakte van uw dochters Z., M. Q. en G. M.Q. (inclusief Portugese vertaling) en een kopie van het registratiebewijs van G. M. Q. neer. Gedurende het persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 31 augustus 2022 voegt u daar geen documenten aan toe.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd of u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming te Zweden en Finland steeds de waarheid heeft verteld omtrent uw redenen van vertrek uit Angola, persoonsgegevens en de reis die u maakte bij het verlaten van Angola antwoordt u bevestigend (NPO, p. 4). Niettegenstaande u reeds bij DVZ (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ, d.d. 28 juli 2021, pt. 1) en bovendien bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust blijkt uit uw verklaringen dat u **niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.**

Er wordt in deze context immers op gewezen dat op een verzoeker om internationale bescherming de verplichting rust van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij het CGVS, opdat deze kan beslissen over het verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. **Het dient echter vastgesteld – in tegenstelling tot uw bewering steeds de waarheid te hebben verteld – dat er opmerkelijk veel tegenstrijdigheden tussen uw Zweeds dossier, uw Fins dossier en uw verklaringen in België op te merken zijn. Hieruit blijkt enerzijds dat u niet heeft voldaan aan bovengenoemde medewerkingsplicht. Anderzijds zijn deze tegenstrijdigheden danig fundamenteel dat geen enkel geloof meer kan worden gehecht aan de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming hier in België.**

Vooreerst dient opgemerkt dat de gegevens over de **religie** die u beleefde in Angola gevoelig zijn veranderd sinds uw verklaringen voor de Finse asielinstanties. Daarmee legt u ook meteen **tegenstrijdige verklaringen** af over de manier waarop u een **visum** heeft bekomen om uw vertrek naar Zweden, in november 2017, te bewerkstelligen. Zo beweerde u daar van kleins af aan zevendedagsadventist te zijn

en dat het uw gewoonte was om naar de kerk te gaan. U legde de redenen van uw wens om Angola te verlaten uit aan uw geloofsbroeder M., waarop hij u aanbood bij hem thuis onder te duiken en u bij te staan in het bekomen van uw visum. Uw geloofsbroeder M. ging in uw plaats naar de ambassade om uw visum te regelen, zelf ging u nooit ter plaatse (zie Turvapaikkapuhuttelupöytäkirja, d.d. 11 september 2019 en Jatkopuhuttelu, d.d. 03 oktober 2019, p. 8, p.12 – pt. 73 – 74, p.17 – pt. 140, p.19 - pt. 159; Turvapaikkapuhuttelupöytäkirja, d.d. 25 februari 2020, p. 4 – pt. 20, p. 10 – pt. 73 – 74 en zie ook Finse vertaling, toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier). Gedurende het persoonlijk onderhoud op het CGVS daarentegen verklaart u ongelovig te zijn. Nooit in uw leven was u aanhanger van een religieuze groepering, noch de dag van vandaag noch in het verleden (NPO, p 5). **Dat u geen consistente verklaringen weet af te leggen omtrent basisgegevens zoals uw religieuze voorkeur doet niet alleen afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid, maar zorgt er ook voor dat uw verklaringen over uw vertrek uit Angola als ongeloofwaardig worden beschouwd.** Het visum waarmee u Angola verliet in november 2017 werd volgens uw verklaringen op het CGVS wel degelijk bekomen via meneer M., maar u leerde hem niet kennen via uw geloof (daar u ongelovig bent, zie supra). U ging zelf naar de Portugese ambassade, maar kon moeilijk een visum verkrijgen aangezien u financieel beperkt was. U legde uw problemen uit aan een medewerker van de ambassade die u vervolgens doorverwees naar meneer M.. Geinformeerd naar uw band met meneer M. stelt u dat u louter aan hem werd voorgesteld. U bent niet op de hoogte van zijn functie of beroep, maar vermoedt dat hij voor de overheid werkte (NPO, p. 7, 16 - 17). U geconfronteerd met de vaststelling dat u naar eigen zeggen de ene keer uw visum verkreeg via uw geloofsbroeder M., maar de andere keer via meneer M., aan wie u slechts werd voorgesteld door een medewerker van de ambassade, antwoordt u het volgende: “De persoon die ik heb leren kennen in de ambassade is een geloofsbroeder van de heer M.. Zo zie je wat voor moeilijkheden dat met zich meebrengt dat ik geen advocaat had die mijn procedure kon nakijken.” (NPO, p. 33). Dit houdt echter louter een mislukte poging in om uw verklaringen in beide verzoeken om internationale bescherming met elkaar te versmelten om zo de vastgestelde tegenstrijdigheden te herstellen. **De vaststelling dat u de verschillende asielinstanties poogde te misleiden wat betreft het bekomen van uw reisdocumenten laat toe reeds bij voorbaat ernstige vraagtekens te plaatsen bij uw algemene geloofwaardigheid, en dus ook bij uw opgeworpen vrees voor vervolging.**

U verklaart uw land van herkomst, in casu Angola, te hebben verlaten vanwege discriminatie door uw familie en de Angolese samenleving in het algemeen omwille van uw seksuele geaardheid. Daarnaast vreest u op bevel van uw familie een vasectomie te moeten ondergaan, opdat u zich als biseksueel niet zou kunnen voortplanten (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 31 augustus 2022 (verder: NPO), p. 18 – 19, 21).

In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u werkelijk biseksueel bent en hierom vervolgd wordt in uw land van herkomst. Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als biseksueel verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het CGVS mag van een persoon die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn biseksualiteit een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. U slaagt er echter niet in om uw seksuele geaardheid binnen de door u geschetste context te objectiveren.

Zo wordt de geloofwaardigheid van uw relaas op fundamentele wijze verder ondermijnd door inconsistente verklaringen tussen uw verzoeken om internationale bescherming in drie verschillende landen. Deze tegenstrijdigheden hebben invloed op de beweerde biseksuele relaties die u onderhield in Angola, de ontdekking van uw biseksualiteit door uw omgeving en de gevolgen van uw comingout. Allen elementen die noodzakelijk zijn om te kunnen spreken van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie op grond van uw biseksualiteit.

Wat betreft de relaties die u had in Angola benoemt u in Finland slechts één vrouw die volgens uw eigen verklaringen na uw eerste vertrek uit Angola, in 2004, een dochter kreeg (zie Turvapaikkapuhuttelupöytäkirja, d.d. 11 september 2019, p.6 – pt. 31, p. 13 – pt. 109 – 110, p. 14 – pt. 90 en zie ook vertaling Fins dossier, allen toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier). Ook in uw Zweeds dossier maakt u louter melding van een relatie met een vrouw, wiens ex – man u bedreigde omdat hij jullie relatie niet accepteerde (Dom Förvaltningsrätten I Stockholm, d.d. 13 november 2013, p. 4 en zie ook vertaling Zweeds dossier, allen toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier). Over een homoseksuele relatie rept u in beide asielprocedures geen woord. Het is dan ook bijzonder opmerkelijk dat u uw verzoek om internationale bescherming bij de Belgische asielinstanties volledig

baseert op uw relatie met J. M., een man met wie u een relatie startte op 22jarige leeftijd (NPO, p. 25 – 26), **maar hier op geen enkel ander moment iets over vertelt wanneer daar naar gevraagd wordt in de andere landen waar u de asielinstanties passeerde. Dat u in Angola een relatie zou zijn aangegaan met een man wordt bijgevolg reeds sterk betwijfeld.**

Wat betreft uw familiale achtergrond verklaarde u gedurende het persoonlijk onderhoud op het CGVS over uw eigen ouders dat ze beide overleden zijn. U kan geen exacte datum benoemen, aangezien u op het moment van hun overlijden reeds in Zweden verbleef. Daar er nog geen telefonische communicatie bestond, kwam u pas veel later te weten dat ze overleden waren (NPO, p. 10). U vertelde tijdens het persoonlijk onderhoud dat u twee verschillende periodes in Zweden verbleef. De eerste keer verliet u Angola in oktober 2004 en vestigde u zich datzelfde jaar nog in Zweden. In december 2016 werd u door de Zweedse overheid teruggestuurd naar Angola, maar u keerde in november of december 2017 weer terug. (NPO, p. 6 – 7). Hiermee rekening houdend werd u door de Protection Officer gevraagd of uw ouders stierven gedurende uw eerste of uw tweede verblijf in Zweden hetgeen u beantwoordt met de eerste keer (NPO, p. 11). Tegelijkertijd stelt u dat u pas twee of drie jaar later kennis heeft genomen van het overlijden van uw vader, wat ten vroegste neerkomt op oktober 2006 of oktober 2007. De sterfdatum van uw moeder vond nog later plaats (NPO, p. 10). Gedurende het interview bij DVZ op 08 december 2020 heeft u daarentegen geen idee wanneer uw beide ouders overleden zijn en wijt u dit aan het feit dat hen reeds verliet in 1998 of 1999 (zie verklaring DVZ, d.d. 08 december 2020, vraag 13). Of de sterfdatum voor u werkelijk onbekend is of deze plaatsvond na uw eerste aankomst in Zweden is beiden volstrekt tegenstrijdig met hetgeen u verklaarde in Finland. Volgens wat u daar vertelt, is uw vader overleden in 1992 en werd u nadien tot de dag van uw vertrek opgevoed door uw tante. Uw moeder daarentegen leefde naar eigen zeggen nog op het moment van uw persoonlijk onderhoud in Finland, afgenomen op 11 september 2019 (zie Turvapaikkapuhuttelupöytäkirja, d.d. 11 september 2019, p. 12 - pt. 66, p. 14 – pt. 91 en zie ook vertaling Fins dossier, allen toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier). **Nogmaals legt u tegenstrijdige verklaringen neer over basisgegevens zoals het moment van overlijden van uw ouders waardoor uw algemene geloofwaardigheid verder in het gedrang komt te staan.**

Dat u tegenstrijdige, en dus ongeloofwaardige, verklaringen neerlegt wat betreft de sterfdatum van uw vader is onlosmakelijk verbonden met de ontdekking van uw geaardheid door uw omgeving in Angola en de problemen die hieruit volgden. U vertelt dat uw ouders reeds vermoedden dat u zich eveneens aangetrokken voelde tot mannen, maar dat dit wantrouwen werd bevestigd op het moment dat u door uw broer en uw vader in bed werd betrap met J. M.. U was toen 22 of 23 jaar oud (NPO, p. 23 - 25). Uiterekend op basis van uw geboortedatum, 25 januari 1973 (NPO, p. 4), heeft deze gebeurtenis plaatsgevonden in het jaar 1995 of 1996. Aangezien u twee totaal verschillende sterfdata van uw vader aanhaalt, kan niet worden uitgesloten op welk moment u de waarheid sprak. In het geval dat u eerlijk was ten opzichte van de Finse asielinstanties is het onmogelijk dat u in 1995 of 1996 in bed werd betrap door uw vader en broer, waarna de bal volgens u aan het rollen ging. Uw vader stierf naar uw verklaringen aldaar immers reeds in 1992. **Er kan in dat geval geen enkel geloof worden gehecht aan de discriminatie en de vasectomie die u stelt te vrezen in hoofde van uw familie, omdat de ontdekking van uw bisexualiteit simpelweg niet kan hebben plaatsgevonden.** Onafhankelijk van welke sterfdatum als waarheid wordt genomen, dient te worden vastgesteld dat de door u voorgehouden vrees hoe dan ook **niet meer actueel is.** U vreest een vasectomie die achter uw rug om werd ingepland door uw familie en dat u bij terugkeer opnieuw door hen buitengesloten zal worden (NPO, p. 18, 22, 28). **Gezien uw ouders reeds overleden zijn, kan de dreiging van een vasectomie of discriminatie van hen uit onmogelijk nog plaatsvinden.** Dat u in die mate gediscrimineerd zou worden door andere leden van familie om te kunnen spreken van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie wordt eveneens sterk betwijfeld. Uit wat u vertelt op het CGVS blijkt immers dat u bij uw terugkeer naar Angola in december 2016 opnieuw contact had met uw broer T., J. A. en uw twee zussen Q., M. J. en Q., J. J.. Over jullie relatie onderling stelt u dat het een normale relatie was (NPO, p. 10 – 11). Wat betreft de rest van uw familie heeft uw vader een broer en zus met kinderen, en ook uw moeder heeft twee zussen met kinderen. U stelt geen hechte band met hen te hebben en dat jullie elkaar slechts één keer per maand of om de twee maanden zagen (NPO, p. 11). **Bijgevolg kan niet worden ingezien waarom hetzij uw broer en zussen hetzij de rest van uw familie opeens een probleem zouden vormen indien u terugkeert naar Angola, aangezien dit nooit eerder het geval is geweest.** Bovendien legt u ook op vlak van het contact dat u had met uw broer en zussen wanneer u in december 2016 terugkeerde naar Angola tegenstrijdige verklaringen neer in vergelijking met uw Fins dossier.

Daar stelt u immers dat u niet weet waar uw gezinsleden wonen in Angola, omdat u er al lang weg bent. U heeft geen tijd gehad om hen op te sporen (Turvapaikkapuhuttelupöytäkirja, d.d. 11 september 2019,

p. 14, pt. 92; Turvapaikkapuhuttelupöytäkirja, d.d. 25 februari 2020, p. 13, pt. 103 – 106 en zie ook vertaling Fins dossier, allen toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier).

Hoewel u voor de Belgische asielinstanties opwerpt omwille van uw biseksualiteit discriminatie te ervaren vanwege uw familie stelt u in Finland bij uw neef E. F. M., de zoon van de zus van uw vader (hoewel u daar aanvankelijk stelde dat het om de zoon van broer van uw vader ging), te hebben verbleven (Turvapaikkapuhuttelupöytäkirja, d.d. 11 september 2019, p. 6 – pt. 34, p. 12 – pt. 68, p. 14 – pt. 95, 97; Turvapaikkapuhuttelupöytäkirja, d.d. 25 februari 2020, p. 5 - pt. 28 en zie ook vertaling Fins dossier, allen toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier).

Niet alleen ontkracht u nogmaals uw vrees om gediscrimineerd te worden door uw familie, maar legt u ook tegenstrijdige verklaringen neer met betrekking tot de plaatsen waar u verbleef wanneer u in december 2016 terugkeerde naar Angola. Volgens wat u verklaart in Finland woonde u aanvankelijk gedurende een paar dagen in Malanje, waarna u met uw neef mee verhuisde naar M'banza Kongo. Nadat er daar problemen ontstonden dook u vanaf april 2017 onder bij meneer M. in Patricio, Luanda. U verbleef daar tot de dag waarop u opnieuw naar Zweden vertrok (zie Turvapaikkapuhuttelupöytäkirja, d.d. 11 september 2019, p. 5 – pt. 21, p. 6 – 8 – pt. 34; Turvapaikkapuhuttelupöytäkirja, d.d. 25 februari 2020, p. 9 – pt. 72, p. 10 – pt. 73 – 79 en zie ook vertaling Fins dossier, allen toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier). In België daarentegen begint u gedurende het persoonlijk onderhoud op het CGVS gelijklopend door te zeggen dat u aanvankelijk een tijdje in Malanje verbleef. Nadien ging u naar Negage, een gemeente in de provincie Uige, met als doel uw vriend S. B. te zoeken. Uw zoektocht had geen succes waardoor u besloot terug te keren naar Rocha Pinto in Luanda. U huurde er een kleine kamer waar u woonde tot de dag waarop u opnieuw naar Zweden vertrok (NPO, p. 7 – 8). Gedurende het interview bij DVZ van 08 december 2020 weet u dan weer geen exacte locatie te benoemen van uw verblijf in Angola tussen december 2016 en de dag van uw vertrek, 05 november 2017 (zie verklaring DVZ, d.d. 08 december 2020, vraag 10).

De tegenstrijdige verklaringen die u neerlegt over uw verblijfplaats bij terugkeer naar Angola vormt dan weer een voedingsbodem voor de ongeloofwaardigheid van een eventuele vervolging die u heeft ervaren op basis van uw seksuele geaardheid. Noch in Zweden noch in Finland vermeldt u immers iets van uw biseksuele geaardheid of eventuele problemen daaromtrent. Aanvankelijk diende u in oktober 2004 een verzoek om bescherming in bij de Zweedse autoriteiten omwille van de burgeroorlog in Angola (dewelke volgens de beschikbare informatie die werd toegevoegd in de blauwe map van het administratief dossier overigens reeds afgelopen was in april 2002, waaruit blijkt dat u meer dan twee jaar na de feiten uw land ontvluchtte) en het feit dat u weigerde uw dienstplicht te vervullen. (zie Migrationsverket: Beslut: Beteckning [...], d.d. 30 augustus 2018, p. 2 en zie ook vertaling Zweeds dossier; zie Turvapaikkapuhuttelupöytäkirja, d.d. 11 september 2019, p. 8 – pt. 34, p. 13 – pt. 81 - 83; Turvapaikkatutkintapöytäkirja, d.d. 20 juni 2019, p. 6 – 7 en zie ook vertaling Fins dossier, allen toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier). Na de confrontatie met deze vaststelling gedurende het persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u het volgende: Ik heb twee procedures gehad. Ze hebben mij in mijn eerste interview gevraagd of ik nog een ander probleem had naast mijn biseksualiteit en dan heb ik de oorlog vermeld. Dan heeft mijn advocaat gezegd dat ik best geen gelijklopende procedures had. We gaan focussen op het thema van de oorlog, omdat dat de grootste invloed had op het Angolese volk. (NPO, p. 33). In maart 2005 werd u voor het eerst het vluchtelingenstatuut en het statuut van subsidiaire bescherming ontzegd waartegen u beroep indiende in november 2005 (zie Migrationsverket: Beslut: Beteckning [...], d.d. 30 augustus 2018, p. 2 en zie ook vertaling Zweeds dossier, allen toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier). **U kreeg toen met andere woorden de kans om uw keuze om te focussen op het thema van de oorlog te herstellen, hetgeen u heeft nagelaten.** Een nieuwe poging om internationale bescherming te verkrijgen van de Zweedse asielinstanties vond plaats in februari 2013. Ook hier laat u na uw asielmotieven te vervangen met hetgeen u hier in België inroept, namelijk uw biseksuele geaardheid. In tegendeel, u trekt de redenen van uw eerste verzoek om internationale bescherming in om deze te vervangen met een amoureuus conflict. De ex – man van uw eerste vrouw in Angola, E. N'D. B., zou het niet eens zijn geweest met jullie relatie. U werd door hem bedreigd en mishandeld. Deze man was een politie – inspecteur waardoor u de bescherming van de Angolese autoriteiten niet kon inroepen (NPO, p. 14; Dom Förvaltningsrätten I Stockholm, d.d. 13 november 2013, p. 4; zie Migrationsverket: Beslut: Beteckning [...], d.d. 30 augustus 2018, p. 2 en zie ook vertaling Zweeds dossier, allen toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier).

Dat u gedurende uw tweede verzoek om internationale bescherming problemen inroept in het kader van uw relatie met een vrouw, maar opnieuw niets vernoemt van relaties met mannen en eventuele problemen die zich daarbij hebben voorgedaan, zet de geloofwaardigheid van uw

biseksuele geaardheid verder op de helling. In mei 2013 wordt uw verzoek om internationale bescherming afgewezen. U dient opnieuw beroep in, maar dit wordt opnieuw afgewezen (zie Migrationsverket: Beslut: Beteckning [...], d.d. 30 augustus 2018, p. 2 en zie ook vertaling Zweeds dossier, allen toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier).

In december 2016 diende u gedwongen terug te keren naar Angola, waar u volgens uw verklaringen in Finland bij uw neef E. F. M. verbleef (zie supra) (Turvapaikkapuhuttelupöytäkirja, d.d. 11 september 2019, p. 6 – pt. 34, p. 12 – pt. 68 en zie ook vertaling Fins dossier, allen toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier). **Dit kan dan weer gekoppeld worden aan de vaststelling dat u ook bij uw verzoek om internationale bescherming problemen aanhaalt die volledig los staan van een eventuele biseksuele geaardheid.** Hoewel u gedurende het interview bij DVZ op 28 juli 2021 ontkennend antwoordt op de vraag of u in Angola ooit werd gearresteerd, gevangen heeft gezeten of werd veroordeeld door een rechtbank (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ, d.d. 28 juli 2021, vraag 3.1 – 3.2) is dit in Finland de oorsprong van uw verzoek om internationale bescherming aldaar. Uw neef maakte deel uit van de gewapende groepering Burlas. Wanneer de politie het huis van uw neef binnenviel en u daar aantrof werd u door hen beschouwd als één van zijn kompanen. U werd gearresteerd, mishandeld en vastgehouden gedurende een week. Uiteindelijk werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar (zie Turvapaikkapuhuttelupöytäkirja, d.d. 11 september 2019, p. 6 – 7 – pt. 34; Turvapaikkapuhuttelupöytäkirja, d.d. 25 februari 2020, p. 5 – pt. 30 en zie ook vertaling Fins dossier, allen toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier). U gedurende het persoonlijk onderhoud op het CGVS geconfronteerd met deze vaststelling ontkent u enige vorm van marteling of vasthouding. Dat moeten ze bij de Finse autoriteiten fout begrepen hebben (NPO, p. 33). In uw Fins dossier is nochtans meerdere keren terug te vinden dat u wel degelijk stelt gefolterd te zijn geweest, dat u werd vastgehouden en dat u een gevangenisstraf van twee jaar staat te wachten indien u zou terugkeren naar Angola (zie Turvapaikkapuhuttelupöytäkirja, d.d. 11 september 2019, p. 15 – 17 – pt. 108 – 119 en zie ook vertaling Fins dossier, allen toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier). **Uw verklaringen voor bovengenoemde tegenstrijdigheden komen dan ook opnieuw over als ad hoc beweringen die geenszins ander licht werpen op de vaststelling dat u er niet voor terugdeinst uw verklaringen aan te passen naargelang de procedure waarin u zich bevindt. Bovendien laat u in Finland opnieuw na uw biseksuele geaardheid aan te halen als grond van vervolging.** In Finland werd u gevraagd naar de gronden van uw verzoek om internationale bescherming en haalt u nogmaals aan dat de problemen omtrent uw neef de voornaamste reden is. De tweede reden is dat u niet ver weg wilt zijn van uw kinderen die in Zweden wonen (zie Turvapaikkapuhuttelupöytäkirja, d.d. 11 september 2019, p. 15 – pt. 107 en zie ook vertaling Fins dossier, allen toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier). Opmerkelijk genoeg haalt u nogmaals dezelfde redenen aan wanneer u wordt gevraagd of er nog andere gronden bestaan waarom u om internationale bescherming verzoekt en antwoordt u bevestigend wanneer u na uw relaas omtrent uw neef wordt gevraagd of u daarmee alle redenen heeft verteld waarom u een verzoek om internationale bescherming indient in Finland (zie Turvapaikkapuhuttelupöytäkirja, d.d. 11 september 2019, p. 15 – pt. 108; Jatkopuhuttelu, d.d. 03 oktober 2019, p. 20 – pt. 169 en zie ook vertaling Fins dossier, allen toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier). Ook in Finland wordt u het vluchtelingstatuut of het statuut van subsidiaire bescherming ontzegd, waartegen u beroep indient, hetgeen niet – ontvankelijk wordt verklaard (zie Pohjois-suomen Hallinto – Oikeuden Päätos: Turvapaikkavalitus, d.d. 14 september 2020, p. 1 – 2 en zie ook vertaling Fins dossier, allen toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier). **Uitgerekend kreeg u minstens zes keer de kans om eventuele problemen met betrekking tot uw biseksuele geaardheid aan te halen in uw eerdere verzoeken om internationale bescherming. Op basis van het feit dat u dit heeft nagelaten dient te worden geconcludeerd dat de door u ingeroepen vervolging voor de Belgische instanties louter een poging is om na zoveel mislukte pogingen alsnog internationale bescherming te verkrijgen.**

Het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde bij de asielautoriteiten van België, Zweden en Finland betreffende de **sterfdatum van uw ouders** heeft tevens een enorme weerslag op de geloofwaardigheid van **1) de ontdekking van uw biseksualiteit door uw omgeving** en **2) de vervolging die u door deze ontdekking zou hebben ondergaan.** Daar bovenop **verzwijgt u enige relatie te hebben gehad met een man**, waardoor ook dit element als ongeloofwaardig dient te worden beschouwd. Dat u bovendien volstrekt **tegenstrijdige verklaringen** neerlegt over **de redenen van uw vertrek** uit uw land van herkomst en **nooit** ergens heeft **vernoemd biseksueel te zijn**, is doorslaggevend voor de vaststelling dat **geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde biseksuele geaardheid.**

Immers blijken uw verklaringen over uw seksuele geaardheid op verschillende niveaus – de biseksuele relaties die u onderhield in Angola, de ontdekking van uw biseksualiteit door uw

omgeving en de gevolgen van uw coming – out – inconsistent en tegenstrijdig tussen uw verschillende verzoeken om internationale bescherming.

De ongeloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie en uw hieraan gekoppelde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Angola wordt verder bevestigd door het feit dat u in december 2016, weliswaar gedwongen, terugkeerde naar Angola (NPO, p. 16). Tot de dag van uw vertrek op 04 of 06 november of december 2017 ervaarde u geen problemen ten gevolge van uw, reeds ongeloofwaardig geachte, seksuele oriëntatie. De dreiging met een vasectomie zou immers hebben plaatsgevonden toen u 24 à 25 jaar oud was en de fysieke aanval is daar aan voorafgegaan. Ook uw ouders waren naar eigen zeggen reeds overleden wanneer u terugkeerde naar Angola (NPO, p. 10 – 11, 21, 29). Bovendien ging u niet zomaar terug naar Angola, maar wel naar Malanje (NPO, p. 7) waar men volgens uw verklaringen nota bene op de hoogte was van uw biseksuele geaardheid. Het is dan ook frappant dat u als biseksueel persoon zou terugkeren naar een van de plaatsen waar het geweten was dat u biseksueel bent en waar u reeds eerder gediscrimineerd werd. Dit is compleet in strijd met wat verwacht kan worden van iemand die daadwerkelijk biseksueel is en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweerde seksuele oriëntatie en uw hieraan gekoppelde vrees voor vervolging dan ook op fundamentele wijze.

Ten overvloede kan nog worden aangehaald dat uw verklaringen over de wettelijke regel dat homoseksuelen in sommige regio's van Angola verplicht een vasectomie zouden moeten ondergaan (NPO, p. 18, 20), niet gestoeld is op de werkelijkheid. Immers, in Angola is homoseksualiteit gedecriminaliseerd en mag er niet gediscrimineerd worden op basis van seksuele oriëntatie (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Van u die uw (bi-)seksuele geaardheid aanhaalt als reden om niet te kunnen terugkeren naar Angola, mag verwacht worden dat u dergelijke positieve evolutie opvolgt en correct kan weergeven, aangezien deze een weerslag kan hebben op uw situatie indien u naar uw land zou terugkeren.

Ook uw verklaringen over de manier waarop u uw homoseksuele gevoelens (de gevoelens voor mannen zijn immers degene die u in Angola, volgens uw verklaringen, in de problemen brachten) ontdekte en beleefde in Angola, zijn geenszins overtuigend.

Gevraagd te vertellen over het moment waarop u zich realiseerde ook aangetrokken te zijn tot mannen, stelt u kortweg en in algemene termen dat het hetzelfde gevoel is als bij een man die een vrouw ziet en zich daartoe aangetrokken voelt (NPO, p. 24). U zou uw homoseksuele gevoelens ontdekte hebben doordat u zich aangetrokken voelde tot J. M., de eerste persoon met wie u seksuele betrekkingen had en de enige man met wie u tot nog toe een relatie had (NPO, p. 25). De geloofwaardigheid van uw beweerde gevoelens voor mannen valt dan ook grotendeels samen met de geloofwaardigheid van uw relatie met J. M.. Gevraagd hoe u reageerde op de ontdekking dat u zich ook tot mannen aangetrokken voelde, stelt u slechts dat u geen enkele reactie had en zich gewoon gelukkig voelde (NPO, p. 24). In de context die u schetst, namelijk een land waar biseksualiteit als een misdaad wordt gezien (volgens uw verklaringen, maar, zoals hierboven reeds aangehaald, niet langer de realiteit) en sterk veroordeeld wordt door de maatschappij in het algemeen (NPO, p. 19), is dit een bedenkelijk antwoord. Het ligt immers binnen de verwachtingen dat iemand die in een homofob klimaat leeft en ontdekt dat hij homoseksuele gevoelens heeft / biseksueel geaard is, niet alleen positieve gevoelens ervaart, maar ook last heeft van gevoelens van twijfel, angst, frustratie, ... Later stelt u plots dat u wel degelijk bang was, dat u zich enerzijds probeerde in te houden en anderzijds probeerde onzichtbaar te blijven ten opzichte van anderen. Dit is dan weer weinig coherent met u verklaring vlak voordien, waarbij u stelt dat men thuis op de hoogte was van uw biseksualiteit door uw manier van kleden, spreken en de vragen die u stelde, waardoor ze zouden gemerkt hebben dat u iets verdedigde waar zij tegen waren. (NPO, p. 18)

Uw verklaringen over J. M., zijn seksuele geaardheid en hoe u met hem een relatie aanging in een homofob klimaat, zijn eveneens weinig overtuigend. Gevraagd hoe u J. kende, stelt u dat hij in een naburig dorp woonde en u hem al kende sinds u 13 of 14 jaar oud was. Op basis van hoe hij sprak en zich kleedde, zag u dat hij hetzelfde was als u. Hij had gelijkaardige problemen met zijn familie en u ontdekte dat hij biseksueel was. (NPO, p. 24.) Op de vraag hoe de relatie met J. begon, stelt u kortweg dat hij niet ver woonde, jullie elkaar regelmatig zagen en in bed belandden. Gevraagd wanneer de relatie begon stelt u dat jullie elkaar een tijdje kenden en het dan is gegroeid. Waar u eerder stelde dat u ontdekte dat hij biseksueel was en gelijkaardige problemen met zijn familie kende in antwoord op de vraag hoe u hem kende, antwoordt u op de vraag hoe J. ontdekte dat hij zich aangetrokken voelde tot mannen dat hij dit via u te weten is gekomen. Gevraagd welke problemen J. ervaren heeft op het moment dat ontdekt werd dat hij homo-/biseksueel was, stelt u vaagweg 'Hij heeft dezelfde problemen gehad als ik. Ik kan niet helemaal beschrijven hoe hij thuis werd behandeld. Dat weet ik niet precies.'. Dit is geenszins overtuigend

nu u eerder zei dat hij zijn gevoelens voor mannen door u ontdekte en mensen het wisten van hem en van jullie omwille van jullie gedragingen en kleding, zeker vanaf het moment dat jullie iets met elkaar begonnen (NPO, p. 27). Als mensen vooral op de hoogte raakten sinds jullie relatie, kan niet worden ingezien dat u niet kan concretiseren welke problemen hij ervaarde. Minstens zou men verwachten dat jullie praatten over hoe jullie thuis behandeld werden. Tevens stelt u dat jullie gesprekken voerden over de toekomst en een mooie toekomst voor jullie zagen (NPO, p. 26). Het beeld dat u ophangt van uw relatie met J. M., waarbij jullie beide jullie gevoelens voor mannen ontdekken door jullie relatie met elkaar en jullie toekomst bespraken, maar waarbij u anderzijds, ondanks uw bewering 'dat hij dezelfde problemen had als ', deze problemen in het geheel niet concreet kan toelichten, komt geenszins doorleefd over. Dat u weinig coherent kan vertellen over uw eerste en enige relatie met een man, blijkt ook uit uw antwoord op de vraag of J. zich reeds aangetrokken voelde tot mannen voor jullie relatie. Hierop antwoordt u aanvankelijk dit niet precies te weten, en vervolgens dat hij wel had verteld dat hij al wist dat hij iets voor u voelde, maar niet het lef had gehad er mee af te komen (NPO, p. 27).

Gezien er geen geloof wordt gehecht aan uw seksuele oriëntatie, kan er eveneens geen enkel geloof worden gehecht aan de discriminatie die u zou hebben ondergaan door de Angolese samenleving ten gevolge van deze seksuele oriëntatie. Er kan bijgevolg geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u verbaal werd beledigd door panini genoemd te worden, éénmalig werd aangevallen door onbekenden waarbij u een letsel opliep aan uw been of gediscrimineerd werd op vlak van gezondheidszorg, werk of school (NPO, p. 19 – 20, 27, 29).

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u niet weet te overtuigen dat u uw land van herkomst, Angola, heeft verlaten omwille van vrees voor vervolging omwille van uw biseksuele geaardheid. Er kan in uw hoofde dan ook geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciaties niet wijzigen. U legt een kopie van uw Angolees paspoort, geldig van 03 januari 2017 tot 03 januari 2020 en een kopie van uw Portugees visum en uw laissez-passer, geldig van 02 december 2016 tot 02 januari 2017 neer. Uitgezonderd de vaststelling dat de wijze waarop u dit paspoort heeft bekomen als ongeloofwaardig wordt geacht vanwege uw tegenstrijdige verklaringen wordt in bovenstaande niet in twijfel getrokken dat u op legale wijze, en dus met behulp van dit paspoort, Angola heeft verlaten. Daar bovenop legt u een kopie van de geboorteakte van uw dochters Z., M. Q. en G. M. Q. (inclusief Portugese vertaling) en een kopie van het registratiebewijs van G. M. Q. neer. Deze documenten bevatten echter louter persoonsgegevens van uw dochters die in Zweden verblijven hetgeen in bovenstaande niet meteen ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van “artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, van artikel 17 van het KB 11.07.2003 over het procedure bij het CGVS, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur en van artikel 24 van het Handvest van de grondrechten en het recht verhoord te worden”

Verzoeker voert het volgende aan:

“1°.

Verzoeker heeft zware psy problemen en zal een psy attest om die te staven neerleggen.

2°.

Verzoeker is voorts analfabeet. Het is omwille van dat gevolg dat hij niet in staat is om spontane details te geven en een precieze uitleg te geven omtrent zijn vluchtverhaal.

3°.

Over zijn vorige asielprocedures in Zweden en Finland dient men te onderlijnen dat verzoeker zijn echte problemen heeft verklaard, niet volledig want hi dacht dat het onnodig was om over zijn bisexualiteit daar te vertellen maar hij heeft niet gelogen wat toch belangrijk is om te benadrukken.

Maar een element klopt niet in de finlands dossier ; verzoeker heeft immers daarover verklaard : “ [...]” (PO notities p. 33)

4°.

Over zijn vrees omwille van zijn bisexualiteit heeft verzoeker duidelijk verklaard: [...]” (PO notities p.34)

5°.

We benadrukken dat de gebeurtenissen zo'n twintig jaar geleden hebben plaatsgevonden.

We kunnen dus begrijpen hoe moeilijk het is voor de verzoeker om alles tot in detail te vertellen.

Het CGVS hield geen rekening met deze specificiteit van de zaak, noch tijdens de ondervraging (gedurende het persoonlijk onderhoud), noch in de bestreden beslissing .

6°

Verzoekster bevestigt dat bisexualiteit, net als homoseksualiteit, nog steeds niet echt geaccepteerd wordt door de bevolking in Angola zonder dat er effectieve bescherming van de Angolese autoriteiten tegen discriminatie mogelijk is.

We stellen vast dat het CGVS geen serieuze / genoeg documentatie verstrekt om zijn tegenadvies te rechtvaardigen (maar een pers artikel en maar een verslag van HRW die van 2019 dateert).

[...]”.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier.

Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan ten aanzien van de omstandige motiveringen zich te verweren middels:

- niet gestaafde beweringen inzake zware “psy” problemen en analfabetisme;
- de verwijzing en citering van zijn verklaringen bij verweerder;
- het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen inzake (i) zijn vele incoherente en inconsistente verklaringen zoals afgelegd in Zweden, Finland en bij verweerder, (ii) het feit dat hij in geen enkel van voornoemde landen biseksualiteit aanhaalde als één van zijn problemen;
- het louter volharden in zijn voorgehouden biseksualiteit en het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen dienaangaande;
- het poneren van een vrees voor vervolging ingevolge de – ongeloofwaardige - gebeurtenissen van twintig jaar geleden;
- het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder inzake de ongeloofwaardig geachte biseksualiteit.

Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht ten aanzien van de hoger geciteerde motieven, die bovendien omstandig zijn uitgewerkt in de bestreden beslissing en dit op basis van de voorliggende gegevens.

5. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

6. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS